CELLOLARIA

celloleut & celloleed

Annelies Smit-van Huuksloot

Dekara Tom

CELLOLARIA

celloleut & celloleed

tekst: Annelies Smit-van Huuksloot

illustraties: Dekara Tom

2021

Dit boekje is opgedragen aan alle cellisten.
Het is geschreven en getekend met een knipoog.
In de limericks en illustraties wordt behalve aan zijn bespeler
ook een stem gegeven aan de cello en de strijkstok.
Immers een cello kan spreken en zingen,
en de strijkstok speelt hierbij een wezenlijke rol.

anneliessmit@xs4all.nl | www.papyromania/MusicSharing
dekara@vandenberg.com | @dekaratom

Druk & vormgeving: Van Rooijen Grafisch

Een eigenwijze celliste uit Emmen
lukte ‘t maar niet om haar cello te temmen,
de strijkstok werd kwaad
en gaf haar de raad
om eerst eens de snaren te stemmen.

- de cellist -

Een oude cellist uit Stompetoren
kon zijn spel niet zo goed meer horen,
bij elke valse noot
(hetgeen hem zeer verdroot)
riep hij: “sorry, ‘t ligt aan m’n oren!”

- de cellist -

Een cellist en zijn strijkstok uit Laren
vlogen elkaar in de haren,
de stang brak in twee
de cellist riep ach en wee
en ontstemd waren de vier snaren.

- de cellist -

Een creatieve celliste uit Schouwen
wilde haar eigen cello graag bouwen,
een spannend project
want zij had ontdekt
dat je ‘m ook uit papier kunt vouwen.

- de cellist -

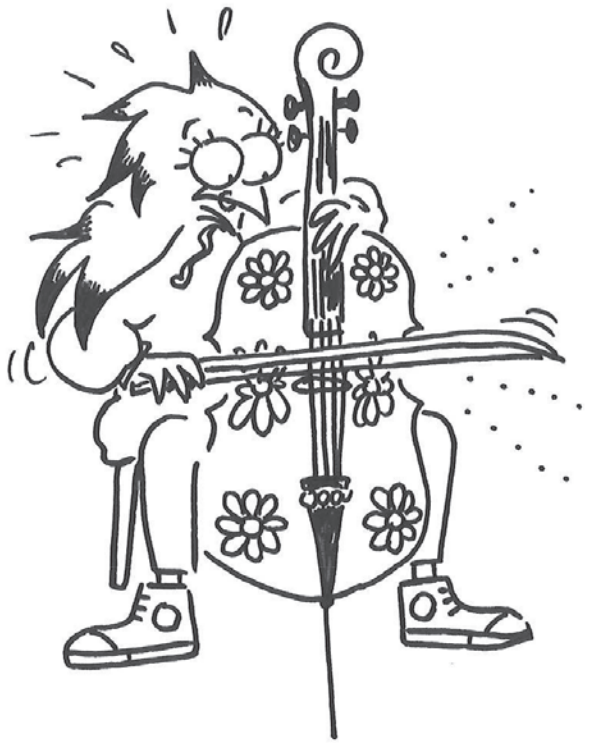

Een hippe celliste op gympen
besloot haar instrument op te pimpen,
ze nam verf en kwast
en schilderde de kast
maar helaas ging de klank er van krimpen.

- de cellist -

Een jonge celliste uit Alkmaar
was hevig verliefd op haar C-snaar,
bij de andere drie
ontstond jaloezie
maar daar had zij geen oren naar.

- de cellist -

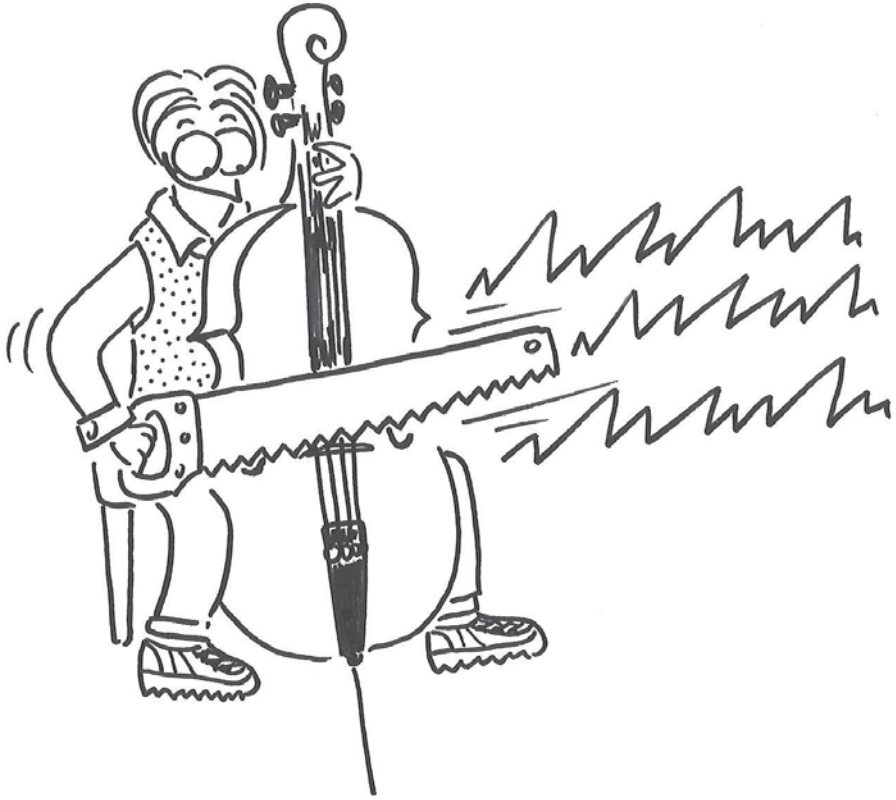

Een vrome tiener uit Schagen
zat altijd op zijn cello te zagen,
de buren waren het zat
maar hij zei heel gevat
"jullie moeten niet klagen, maar drágen"

- de cellist -

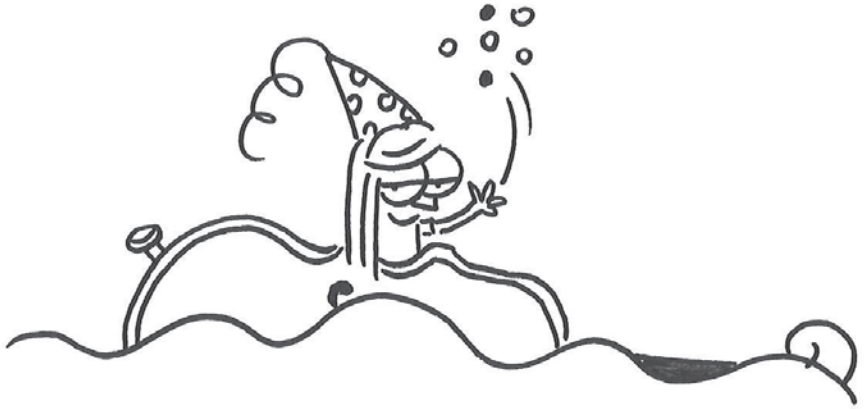

Een jarige celliste uit Twello

kreeg van haar vriend een opvouwbare cello,

waterdicht

en lekker licht

wat een prachtig verjaardagskado!

- de cellist -

Een bejaarde cellist uit Hellendoorn
kreeg steeds vaker last van zijn oren,
“mijn spel is zó slecht”
sprak hij terecht
“dat ik blij ben niet goed meer te hoor’n”.

- de cellist -

Een creatieve celliste uit Dedemsvaart
wilde het haarlint in haar paardestaart,
kop en slof waren de klos
dus de stok was total loss
maar ‘t resultaat was zeer de moeite waard.

- de cellist -

Een beroemde cellist uit Amsterdam
was stapelverliefd op zijn Franse kam,
“ze is eleganter
en extravaganter
en daarom mijn ideale femme.”,

- de cellist -

Een ijdele celliste uit Baarn
was trots op haar krullende haren,
ze pakte de kam
haar cello schrok zich lam
want nu had hij vier slappe snaren.

- de cellist -

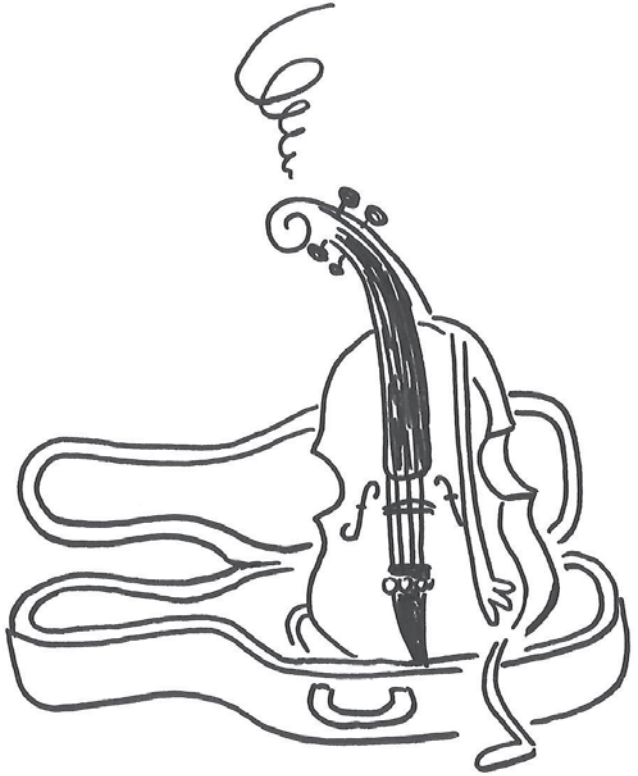

Een cello uit Noordwijkerhout
kreeg last van een zware burn-out,
hij stapte in zijn kist
en zei “voor wie ‘t nog niet wist
‘k ben niet van steen, maar van hout”.

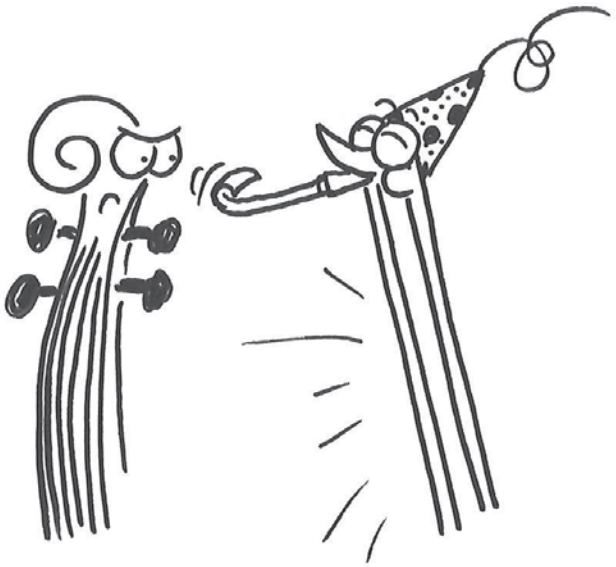

Een verwende cello uit Haren
vroeg zijn bespeler om vier nieuwe snaren,
maar die zei: "je bent nog niet jarig
en dus wat voorbarig,
eerst laat ik m'n strijkstok beharen".

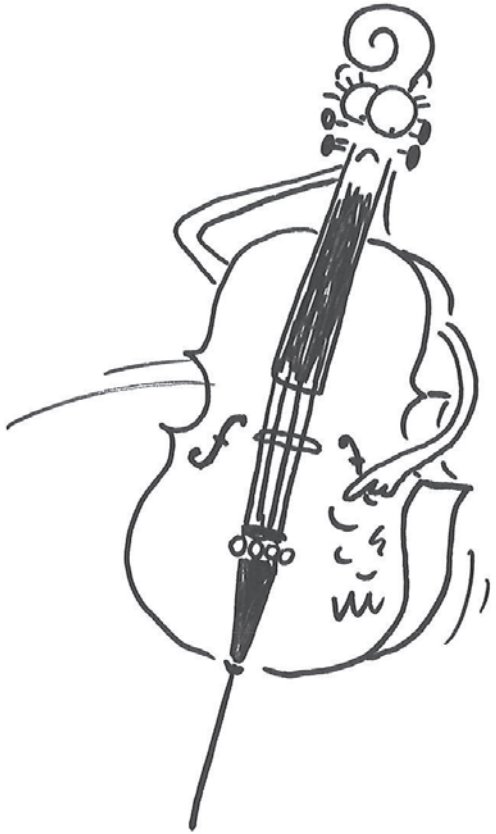

"Ik vrees", sprak een cello in Wilnis
"dat er met mijn lichaam iets mis is:
putjes en krassen,
waar zou dat bij passen
't Is toch geen cellolitis?"

- de cello -

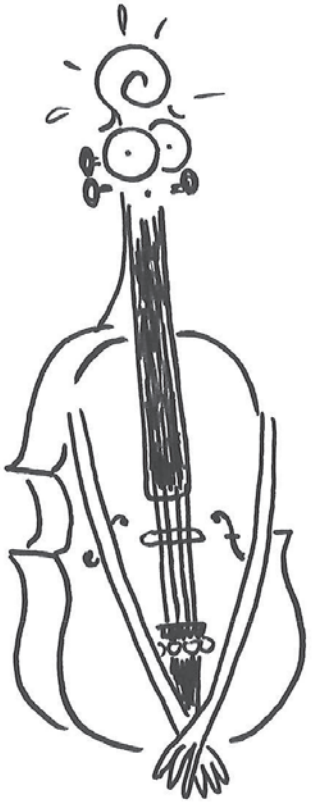

Een preutse cello uit Stavoren
had onderweg haar pin verloren,
geklemd tussen twee benen
zat zij stil te wenen
want dit standje kon haar niet bekoren.

"Wie zal mij ooit gaan bespelen?"
peinsde een nieuwe cello uit Delen,
ik hoop op een vrouw
want die is heel trouw
en kan mij het fijnste strelen.

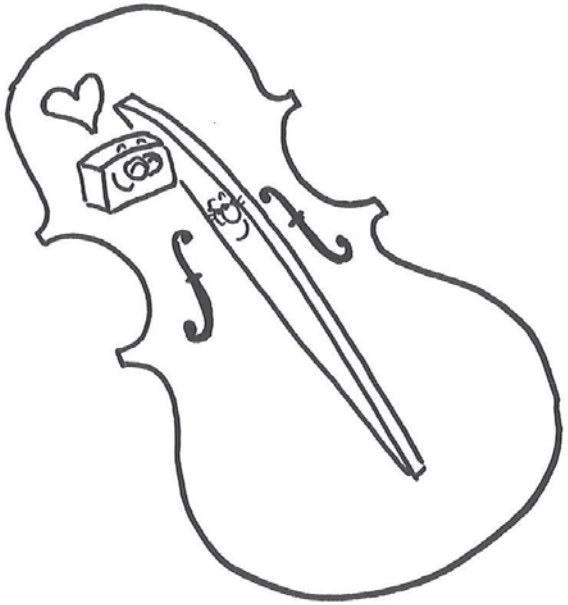

Een kielhoutje uit Hindeloopen
is na vele jaren hopen,
en verlangend naar zijn schat
(diep verstopt achter het f-gat)
naar zijn geliefde zangbalk gekropen.

- de cello -

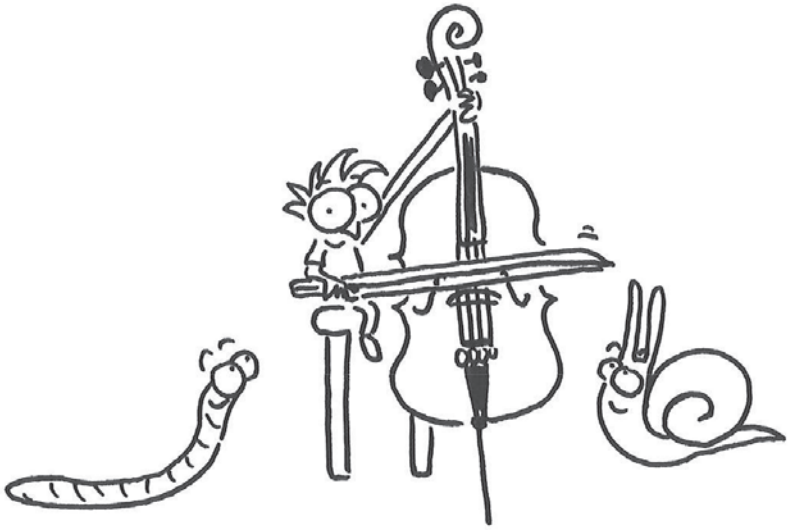

Een achtste cello uit Nieuwegein
wilde heel erg graag wat groter zijn,
maar hij bleef slank
met een dunne klank
en ook zijn bespelers bleven altijd klein.

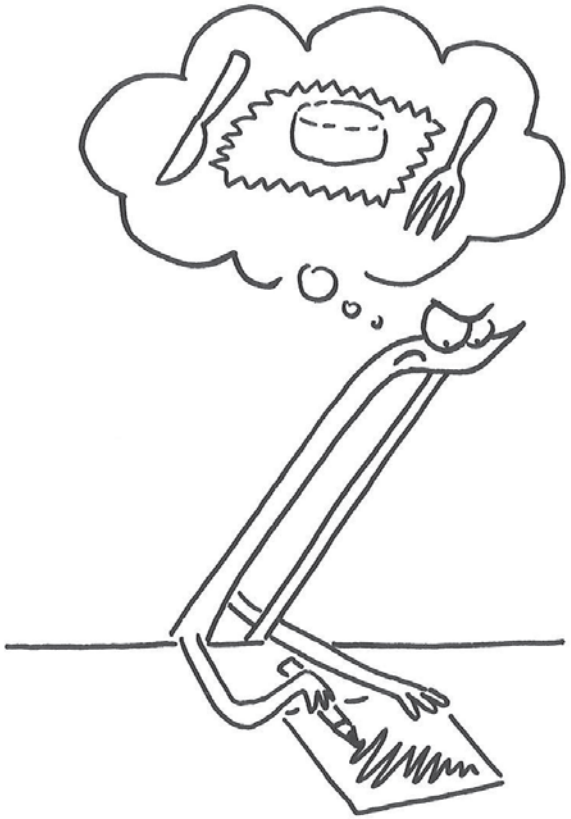

"Bah", sprak een strijkstok uit Vasse
"ik krijg nooit meer eens hars te nassen,
zo kan ik toch niet strijken
laat staan de toon verrijken
ik kan nu alleen nog maar krassen".

- de strijkstok -

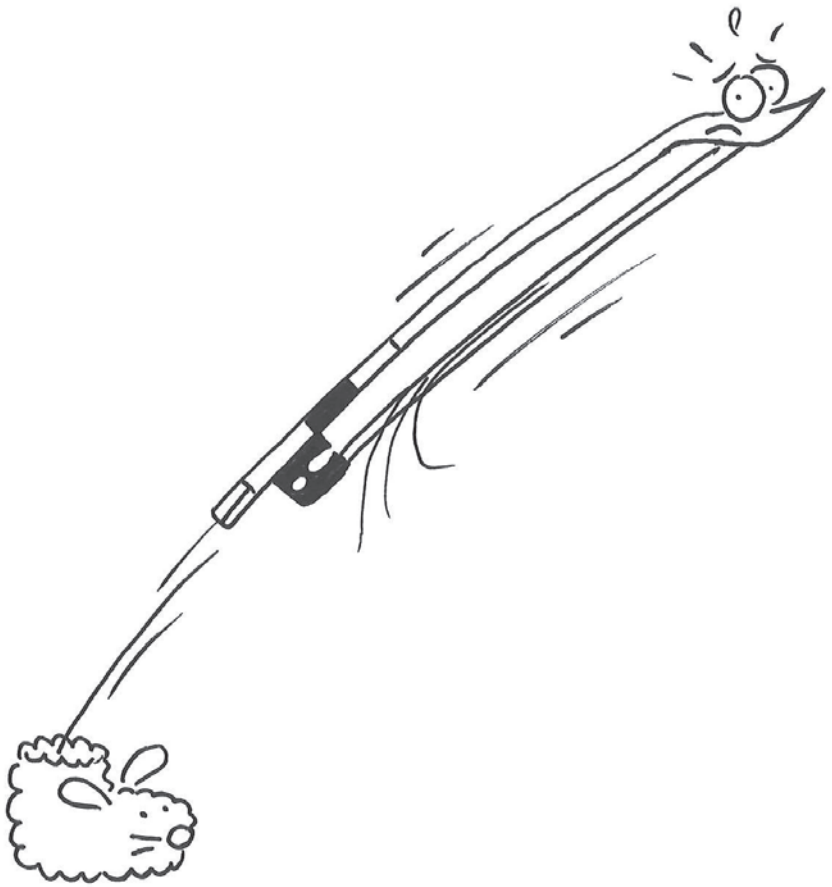

"Een onbesuisde strijkstok uit Kudelstaart
streek eens met veel te veel vaart,
hij schoot uit z'n slof
maar dat bleek een bof
want eindelijk werd hij opnieuw behaard.

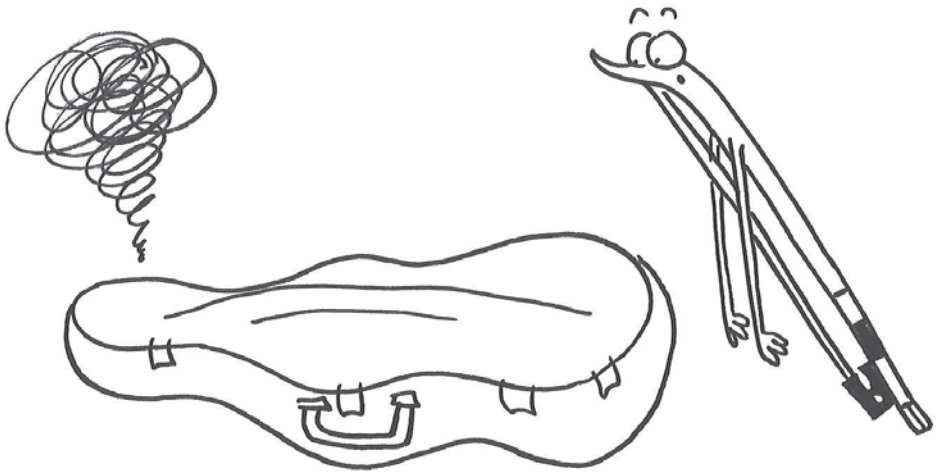

Een onhandige strijkstok uit Zevenaar
raakte per ongeluk een gevoelige snaar,
de cello kroop beslist
meteen in zijn kist
ontstemd en van streek voor een jaar.

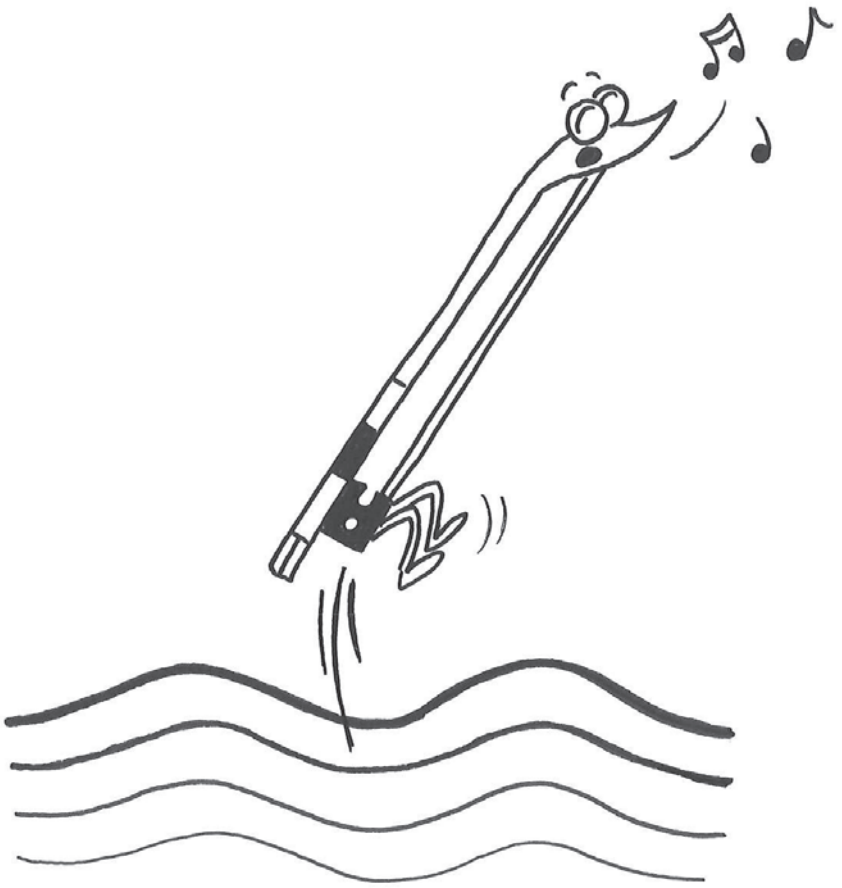

Een lichte strijkstok uit Everdingen
wilde alleen maar op de snaren spríngen,
dat kon hij als de beste
maar ten langen leste
wilden die ook wel eens zíngen.

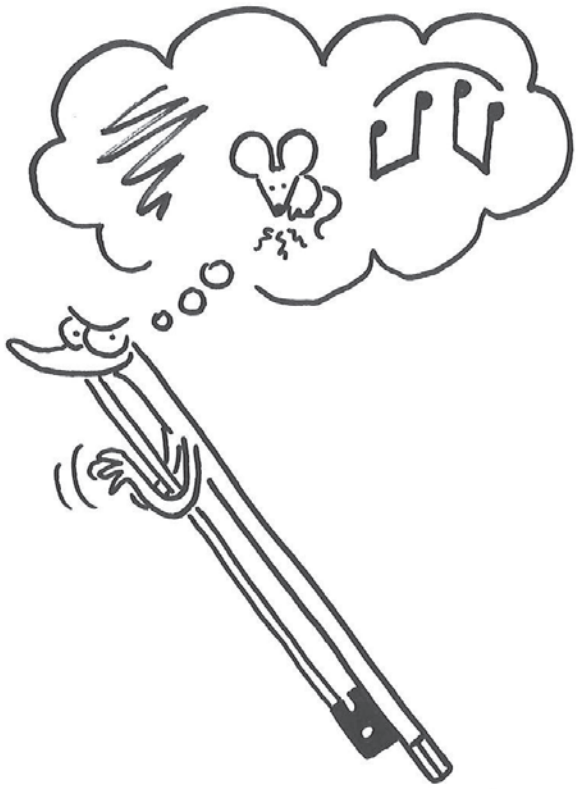

Een ervaren strijkstok uit Wassenaar
had vele streken op z'n repertoire,
door te liggen en te springen
te krassen, piepen en mooi te zingen
raakte hij menig gevoelige snaar.

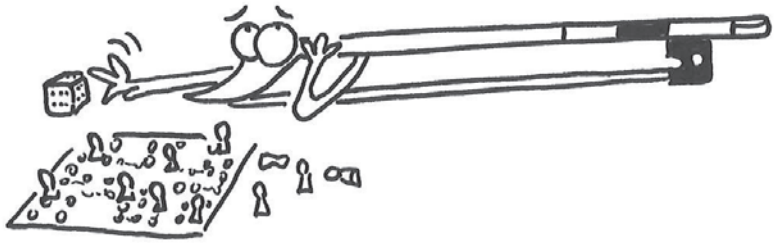

Bij een vioolbouwer in het Drentse Delen
lag een strijkstok zich rot te vervelen,
hij werd niet verkocht
niet dat dat niet mocht
maar niemand wilde met hem spelen.

- de strijkstok -

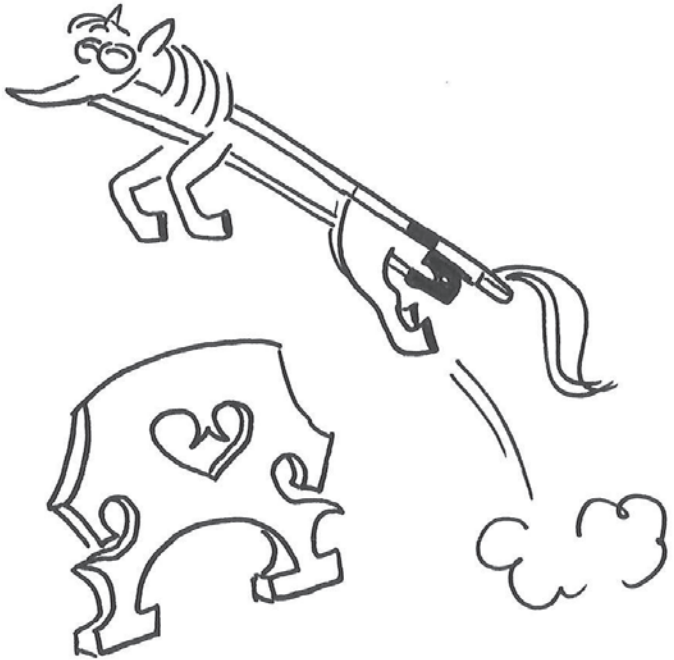

Een strijkstok uit het Gooise Laren
liet zich met springpaardhaar beharen,
maar dat ging totaal verkeerd
want met ‘t haar van zo’n peerd
spríng je over de snaren.